

عنوان مقاله:

اثر آللوپاتیک بقایای اندامهای هوایی و کورم زعفران بر رشد گندم، چاودار، ماش و لوبیا

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای زراعی ایران، دوره 6، شماره 2 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شهاب اقبالی شاه آباد - دانشگاه فردوسی مشهد

محمدحسن راشد محصل - گروه اگروتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

مهدی نصیری محلاتی - دانشگاه فردوسی مشهد

ابراهیم کازرونی منفرد - دانشگاه جامع علمی کاربردی گیلان

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر بقایای زعفران (کورم و اندام هوایی) بر رشد چهار گیاه زراعی گندم، چاودار، ماش و لوبیا که در تناوب با آن قرار می گیرد تحقیقی در سال ۱۳۸۴ در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد به صورت آزمایش اسپیلت پلات فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی با ۳ تکرار اجرا شد. گیاهان زراعی بعنوان فاکتور اصلی، کورم و اندامهای هوایی زعفران و مقدار بافت های زعفران اضافه شده به خاک (۱۵، ۳۰ و ۷۵ گرم بافت زعفران در ۱/۵ کیلوگرم خاک گلدان) بعنوان فاکتور فرعی و در قالب فاکتوریل در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که اندام و مقدار بافتهای اضافه شده زعفران به خاک تاثیر معنی داری بر کلیه صفات مورد مطالعه در ۴ گیاه زراعی داشت. با افزایش مقدار بافتهای اندام هوایی زعفران اضافه شده به خاک، نسبت به شاهد درصد کلروفیل، ارتفاع، سطح برگ، بیوماس اندامهای هوایی و ریشه افزایش یافت اما با افزایش مقدار بافت کورم زعفران اضافه شده به خاک نسبت به شاهد همه صفات مورد مطالعه کاهش یافتند. گیاهان تابستانه (ماش و لوبیا) در مقایسه با گیاهان زمستانه (گندم و چاودار) کمتر تحت تاثیر تنش مواد موجود در بافتهای زعفران قرار گرفتند. در مجموع نتایج این آزمایش نشان داد که بافتهای کورم زعفران بر گیاهان زراعی مورد مطالعه، اثر آللوپاتی منفی، ولی برگهای زعفران اثر تحریک کنندگی دارد. واژه های کلیدی: زعفران، آللوپاتی، گندم، چاودار، ماش و لوبیا.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1803094>

